

○ (๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบธ๙๙๔/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบธ๑๔๐๒/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดสวรรคโลก

วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด	โจทก์
		นายวัชรพันธ์ อินสอน ที่ ๑	
		นางสาวนิตยา อินสอน ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ คำประกัน สิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินพร้อมดอกเบี้ย

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลเห็นว่ากรณีเป็นหนี้เงินอันไม่อาจ

กำหนดจำนวนได้แน่นอน ให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

พิเคราะห์แล้ว โจทก์มีนายสรารุณี อริยกุลนิมิต ผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์

เบิกความเป็นพยานประกอบพยานเอกสารที่โจทก์ส่งศาล รับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๕

พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ไปจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร

จำกัด (มหาชน) โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน แล้วจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ ธนาคาร

บอกกล่าวทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้และบอกเลิกสัญญา แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย

สัญญาดังกล่าวจึงเลิกกัน ต่อมาธนาคารติดตามยึดรถที่เช่าซื้อคืนจากจำเลยที่ ๑ และมี

หนังสือแจ้งการประมูลขายรถดังกล่าวให้จำเลยทั้งสองทราบแล้ว และขายทอดตลาดไปใน

ราคาซึ่งยังไม่คุ้มค่าเสียหาย ต่อมาธนาคารทำสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องตามสัญญาเช่าซื้อและ

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ฉบับนี้จัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใช้แทนต้นฉบับได้ ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเก็บรักษาในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานศาลยุติธรรม

เอกสารฉบับนี้เป็นสิ่งพิมพ์ออกของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวซึ่งถือว่าเป็นสำเนาที่ได้รับรองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้ เลขอ้างอิง : CDN-E2507303083627 ออกให้ ณ วันที่ 2๕/1๒/๒๕๖๕ หน้า ๑๐๖/๑๐๗

(สามารถตรวจสอบสิ่งพิมพ์ออกทางเว็บไซต์ศาลยุติธรรม ได้ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันดังกล่าว)

ผู้จัดทำ นายอักรชัย จันทร์ขอนแก่น โดยการขอคัดถ่ายและได้รับอนุญาต ณ วันที่ 30 ก.ค. 2568 เวลา 14:19:09 น.

ผู้ยื่นเอกสาร นางสาวช่อทิพย์ ธนอมจิตร ณ วันที่ 9 ธ.ค. 2565 เวลา 11:01:44 น. (กรณียื่นฟ้องหลังเวลา 16.30 น. หรือวันหยุดราชการ ถือว่าการยื่นมีผลในวันทำการถัดไป)

หลักประกัน

- ๒ -

หลักประกันแห่งหนึ่งในคดีนี้ให้แก่โจทก์ และโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องไป
ยังจำเลยทั้งสองแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์ ที่โจทก์ขอค่าขาด
ประโยชน์จากการใช้รถนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่โจทก์ได้รับรถคืน เป็นเวลา ๘๔ วัน ใน
อัตราวันละ ๓๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๕,๒๐๐ บาท โดยอ้างว่าเป็นอัตราขั้นต่ำที่โจทก์อาจให้
บุคคลอื่นเช่าได้นั้น เห็นว่า โจทก์นำเสนอข้อเท็จจริงว่าโจทก์จะนำไปให้บุคคล
ใดเช่าอันจะได้ค่าเช่าในอัตราดังกล่าว เห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้เป็นเงิน
๑๖,๘๐๐ บาท ที่โจทก์ขอค่าเสียหายขาดราคาเท่ากับค่าเช่าซื้อส่วนที่ขาดอยู่เป็นเงิน
๒๔๙,๘๑๒ บาท ตามข้อตกลงในสัญญาเช่าซื้อนั้น เห็นว่า ข้อตกลงดังกล่าวเป็นการกำหนด
ค่าเสียหายล่วงหน้าอันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับ ถ้าสูงเกินส่วนศาลมีอำนาจลดลงเป็นจำนวน
พอสมควรได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๓ เมื่อพิเคราะห์ถึงเงินที่
โจทก์ลงทุน ค่าเช่าซื้อที่โจทก์ได้รับ ราคารถยนต์ที่ประมูลขายได้ และค่าเสื่อมราคาจากการ
ใช้งานรถยนต์ตามปกติแล้ว เห็นควรกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้เป็นเงิน ๒๒๐,๐๐๐ บาท
ที่โจทก์ขอค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามยึดรถคืนเป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท นั้น
เห็นว่า ศาลกำหนดค่าเสียหายให้โจทก์เป็นจำนวนพอสมควรแล้ว จึงไม่กำหนดค่าใช้จ่าย
ส่วนนี้ให้อีก รวมค่าเสียหายที่จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์เป็นเงิน ๒๓๖,๘๐๐ บาท และ
ค่าเสียหายดังกล่าวเป็นหนี้เงิน โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดได้ในอัตรา
ร้อยละ ๕ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคแรก ส่วนจำเลย
ที่ ๒ ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบต่อโจทก์หรือไม่เพียงใดนั้น เห็นว่า แม้โจทก์จะมีหนังสือ
บอกกล่าวจำเลยที่ ๒ ให้ทราบว่าจำเลยที่ ๑ ผิดนัด โดยให้จำเลยที่ ๒ ชำระหนี้แก่โจทก์แล้ว

/ก็ตาม

ศาลยุติธรรม Court of Justice

ก็ตาม แต่เมื่อจำเลยที่ ๒ ได้รับหนังสือบอกกล่าวจากโจทก์ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดแล้ว จำเลยที่ ๒ ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดดังกล่าวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง การที่โจทก์เรียกให้จำเลยที่ ๒ ชำระค่าขาดประโยชน์อันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ในเมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระหนี้ ตั้งแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดเป็นต้นไปนั้น ย่อมไม่อาจเรียกได้ คงเรียกค่าขาดประโยชน์ได้เพียงหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดเท่านั้น โดยเห็นควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท ส่วนค่าขาดราคาเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นในวันที่ขายทอดตลาด ซึ่งพ้นกำหนดหกสิบวันแล้วนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบ

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๒๓๖,๘๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ อัตราดอกเบี้ยดังกล่าว ถ้ากระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตามคำขอ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ ชำระเงินแก่โจทก์ ๑๒,๐๐๐ บาท แทนจำเลยที่ ๑ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดี ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้โดยฝ่ายคำขออันให้ยก./

นายฉัตรชัย ตังคณานุกุลชัย

